

6 За измысленѣ Дохваткѣ.

49. Освѣнь рѣченыты дотука дохваткы, на конто показакхмы и мѣстата, отгдѣто можемъ да гы извлечямы, има единъ другъ видъ дохватка, нарѣчена *измыслена*, конто вѣтіята може по нѣкогажъ да искове и измѣдри отъ себе си, когато неможе да найде дохваткы въ общыты показаны мѣста. Ако, на примѣръ, нѣкой извърши нѣкаквы общественны заслугы на нѣкое мѣсто, или въ нѣкой градъ, и иска възнагражденіе, той бы употребилъ еднѣ измысленѣ дохваткѣ по тоя начинъ: *Ако, почтенію господа, ако, преди да сторѣж това, быхъ поискалъ да ми обрѣчете награда, не щяхте ли да ми общаете това на радо сърдце? безъ съмнѣніе щяхте; спорядъ това не е право да ся общавате преди да предприемѣ това, а кога го извършѣхъ, да ся отказвате, защото това за мене е обидно, а за васъ укорно.*

Подобна дохватка може ся състави и отъ противното, тѣй: *Ако да обѣхъ направилъ нѣкое зло, не щяхте ли да мя накажете? Слѣдователно и за доброто трѣбва да мя наградите прилично.*

Единъ черковень вѣтія, като прѣдлага единъ пролинсъ (123, рѣшая го съ дохваткѣ отъ подобныты, и послѣ на-нося умозаклѣченіето чрѣзь измысленѣ дохваткѣ) ето какъ: *но ще рѣчешъ: за единъ приерѣменъ грѣхъ тука на земьтъкъ быва ли вѣчно мѣченіе на небето? Имали сравненіе между съгрѣшеніето и наказаніето? Ако нѣма сравненіе, отговарямъ ти азъ, между единъ приерѣменъ грѣхъ и между еднѣ вѣчнѣ мѣчѣ; то нѣма сравненіе и между единъ чловѣкъ, непотрѣбенъ земный червь, и между одного всесилнаго Бога, когото си напсувалъ съ грѣха си. Ако ты живѣеше вѣчно, вѣчно щеше и да съгрѣшявашъ, слѣдователно вѣчно трѣбва и да ся наказвашъ.*

За конечныты главизны.

50. Има и другы мѣста, конто служатъ въ Риторикѣтъ за доказателства, тѣхъ наричатъ *конечны главизны*. Тѣ